

Ordføreren (Dalsgaard): Regeringens Hovedorgan har i Dag meddelt, at den foreliggende Sag har ligget til Behandling i Udvalget i godt to Maaneder. Det er ikke nogen korrekt eller, rettere sagt, det er en ukorrekt Meddelelse, „Politiken“ derved er kommet for Skade at give. Jeg finder derfor Anledning til at oplyse, at Sagen gik til Udvalget den 17. Marts, og Betænkningen blev afgivet den 2. Maj. Det er jo nøjagtigt halvanden Maaned, ikke godt to Maaneder. Jeg skal endvidere efter den Foranledning, der herved er givet mig, sige, at naar der tages Hensyn til, at det er en meget betydningsfuld Sag, at Udvalget fandt det rigtigt at begynde sit Arbejde med at prøve, om det var muligt ved Forhandling med Rederne at opnaa en tilfredsstillende Overenskomst om et frivilligt Bidrag af Skibsfarten til de Formaal, her er Tale om, en Forhandling, som desværre ikke førte til noget Resultat, men som naturligvis maatte tage nogen Tid, og naar der endvidere tages Hensyn til, at Paaskeferien faldt i Udvalgets Arbejdstid, at Udvalgets Formand i længere Tid var syg, og at Resultatet af Udvalgets Arbejde er blevet et helt nyt Lovforslag, tror jeg, det bør erkendes, at Udvalget med Hensyn til Arbejdsfid staar særdeles godt og fortjener hæderlig Omtale. Jeg tror ikke, der er Spor af Grund til at bebrejde Udvalget noget i Henseende til at have ligget lovlig længe med Sagen.

Hvad Stillingen til Lovforslaget angaar, skal jeg med Hensyn til de almindelige Betragtninger, der kan gøres gældende for at paalægge Skibsfarten et særligt Bidrag til Anvendelse til prisregulerende Foranstaltninger, henvise til de Udtalelser, Flertallet har fremsat i Betænkningen. De Grunde, der i saa Henseende kan anføres, er fremsatte saa ofte, at jeg ikke finder Anledning til at gentage dem her. Jeg finder kun Anledning til ogsaa ved denne Lejlighed at betone, at det endog af Rederne er erkendt, at som Forholdene nu foreligger — hvor man i andre neutrale Lande enten ved frivillig Overenskomst eller ved Lov har paalagt Skibsfarten at udrede en særlig Ydelse for dermed at bøde lidt paa Følgerne af de høje Fragter —, er det ikke unaturligt at gaa samme Vej hos os. Det er, som sagt, erkendt af Rederne, særlig i den Henvendelse, som gennem Direktør Cold blev rettet til Folketingets Fragtskatudvalg. Jeg siger Fragtskatudvalg, det er en nem Betegnelse; den højtærede Minister vil maaske ikke

finde Betegnelsen helt korrekt, men alle ved nok, hvad der menes dermed. Flertallet deler ganske den Optattelse, at det under de nuværende Forhold kan forsvares gennem Paalæg paa Skibsfarten af et særligt Bidrag at fremskaffe Midler til i nogen Maade at regulere Priserne paa enkelte af de ved de høje Fragter mest fordyrede Fornødenhedsartikler. Flertallets Medlemmer er derimod ikke enige om, hvilke Veje man skal gaa for at faa Maalet realiseret. To ærede Medlemmer af Flertallet, det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) og det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen), kan i et og alt tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, og altsaa ogsaa, at Bidraget skal udskrives i Forhold til Skibsfartens Bruttoindtægt, medens de øvrige Medlemmer af Flertallet, det vil sige alle Venstres Repræsentanter i Udvalget, afgjort maa tage Afstand fra en Bruttobeskatning. Vi mener, at de Udtalelser, der er fremkommet fra Rederne gennem den før nævnte Henvendelse fra Direktør Cold til Folketingsudvalget mod en Bruttobeskatning og for en Nettobeskatning, naar der skal paalægges Skibsfarten en særlig Afgift, er meget vægtige, og da vi ogsaa i Almindelighed synes, at en Beskatning af Bruttoindtægten er meget uheldig, og ikke mindst i et Tilfælde som det foreliggende, har vi i vort Ændringsforslag, som jo gaar ud paa en helt ny Affattelse af Lovforslaget, foreslaaet, at Skibsfartens Bidrag skal beregnes af den Nettoindtægt, der indvindes ved Varetransport. Vi har holdt den Indtægt, der fremkommer ved Passagerfart, ved Postbesorgelse etc., udenfor det Beløb, hvoraf Bidraget skal udskrives. Vi er i den Henseende i Overensstemmelse med Regeringens Lovforslag. Maa jeg samtidig sige, at med Hensyn til andre Undtagelser fra eller Nedsættelser af Afgiften er vort Ændringsforslag ogsaa, saa vidt jeg har kunnet se, i væsentlig Overensstemmelse med Regeringens Lovforslag.

Med Hensyn til at finde den Procent, hvorefter der skal svares Bidrag af Nettoindtægten, har Flertallet været mindre heldigt stillet, idet Indenrigsministeriet ikke har kunnet skaffe os Oplysninger om Nettoindtægten for 1915 og om dens Forhold til Bruttoindtægten. Efter de foreliggende Oplysninger maa vi imidlertid mene, at $12\frac{1}{2}$ pCt. af Nettoindtægten, i hvert Fald for 1916 — og det er jo Indtægten i 1916, der her er Tale om at tage Afgift af —, vil give et Udbytte, som ikke bliver meget forskelligt fra det Ud-